

SFS 2005:746

Utkom från trycket
den 1 november 2005

Förordning om investeringsgaranti;

utfärdad den 20 oktober 2005.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Statsgaranti (investeringsgaranti) får enligt denna förordning beviljas för täckning av vissa förluster i samband med investeringar och investeringslån.

Med investering avses i denna förordning investeringar i utlandet, avseende såväl varu- som tjänsteproduktion, som bedöms vara av svenskt samhällsekonomiskt intresse, under förutsättning att investeraren får tillfredsställande inflytande över investeringen eller att investeringen har ett företagsstrategiskt syfte.

Med investeringslån avses i denna förordning lån som en bank eller kreditinrättning lämnar till en investering.

2 § Investeringsgaranti får beviljas för täckning av förlust som föranleds av

1. åtgärder av en myndighet i det land där investeringen görs (värdlandet), som medför att

a) garantitagaren berövas rätten till, inflytandet över eller avkastningen av investeringen,

b) investeringen helt eller delvis förlorar sitt värde, eller

c) annat hinder eller dröjsmål än sådant som har att göra med överföring enligt fjärde punkten uppstår i fråga om betalning av investeringslån eller ränta på lånet,

2. att en myndighet i värdlandet häver eller bryter mot ett avtal som upprättats mellan investeraren och värdlandet och saken inte kan prövas i vederbörlig ordning i en domstol eller skiljenämnd,

3. att till följd av krig, inre oroligheter, naturkatastrof eller annan extraordinär händelse i värdlandet, investeringen skadas, förstörs eller förlorar sitt värde eller hinder eller dröjsmål uppstår i fråga om återbetalning av investeringslån eller ränta på lånet, eller

4. att en myndighet i värdlandet oväntat vidtar åtgärder som hindrar eller fördröjer överföring från värdlandet av investerat kapital eller avkastningen därav eller överföring av betalning av investeringslån eller ränta på lånet.

3 § Investeringsgaranti får beviljas för återinvesteringar av vinstmedel som inte kan överföras från värdlandet och för exportfordringar som omvandlas till investeringar endast om

1. det är nödvändigt för att skydda Exportkreditnämndens ekonomiska intressen vid fara för skadefall, eller

2. garantin begränsas så att den inte omfattar risken för sådana åtgärder som anges i 2 § 4.

4 § Investeringsgaranti för investering får beviljas en näringsidkare som är verksam i Sverige.

Om det finns särskilda skäl, får sådan garanti även beviljas en annan näringsidkare.

5 § Investeringsgaranti får beviljas endast den som har gjort sig känd för redbarhet och som kan antas ha förutsättningar att genomföra den avsedda investeringen eller det avsedda investeringslånet och fullgöra sina skyldigheter som garantitagare.

6 § Investeringsgaranti får inte avse sådan förlust som garantitagaren själv har föranlett eller medverkat till.

Garantin får normalt inte omfatta sådana förluster mot vilka skydd kan fås genom sedvanlig brand- eller stöldförsäkring eller på annat liknande sätt.

7 § Exportkreditnämnden beslutar i vilken valuta garanti skall lämnas.

8 § För investeringsgaranti skall garantitagaren betala en premie, som är avpassad med hänsyn till olika inverkan omständigheter, såsom förhållanden i värdlandet och risker av annat slag samt administrationskostnader. För utfästelse om garanti får en avgift tas ut.

9 § Ärenden enligt denna förordning handläggs av Exportkreditnämnden. Om ett ärende är av större vikt, får nämnden med eget yttrande hänskjuta ärendet till regeringens prövning.

10 § Beslut av Exportkreditnämnden enligt denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 21 november 2005 då förordningen (1987:861) om investeringsgaranti skall upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

THOMAS ÖSTROS

Anders Kruse
(Utrikesdepartementet)